

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Spiritualis Thesaurus Missæ

Sánchez, Gaspar

Coloniae Agr[ippinae], 1619

Cap. 14. De Confessione Missæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55223](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55223)

132 SPIRITVALIS
cumque comedant, & commo-
dum ex eo aliquod eliciant, idque
eo modo quo mox dicetur, aut
alio meliori, si occurrerit,
& ad maiorem deuo-
tionem mentem ex-
citarit.

CAPVT XIV.

DE CONFESSIO- ne Misse.

Confessio quam Sacerdos
& populus instituit, ante-
quam ad altare accedat,
est introductio quædam ad Mis-
sam, ac velut antecambula, ante-
quam Dei donum ingrediatur
cum

THESAURVS MISSAE. 133
cum eo tractaturus, in porticu
ac vestibulo eiusdem præpara-
tio, qua homo seipsum accuratè
discutit perspiciens, quis, ad
quem, ad quid vadat; quarū re-
rum cogitatio eum ad sui agni-
tionem suiq̄ue compositionem
inuitat, vtq̄; debito cum respe-
ctu ac reuerentia coram Deo se-
sistat. Quocirca sancto Dei no-
mine, sine cuius auxilio & gra-
tia nihil penitus possumus, his
verbis inuocato: *In nomine Pa-
tris & Filij & Spiritus sancti*; mox
subiungit, *Introibo ad altare Dei*;
quasi diceret, ope & gratia Dei
suffultus audeo ad sanctum e-
ius altare accedere. Præcipuum
quod hic agit Sacerdos, simul

M

& po-

134 SPIRITVALIS
& populus, est culpas suas con-
fiteri, nec modò Deo & san-
ctissimæ Virgini, sancto Petro
& Paulo, & omnibus adeò san-
ctis, sed etiam omni populo,
confitetur, quod peccator sit,
& maximus quidem peccator;
atque hoc est, *Mea culpa, mea*
culpa, mea maxima culpa, tertio
repetitum. Idem facit & Mis-
sam audiens, eodem tono &
modo respondendo, eademque
veritate. Rogare hic meipsum
& simul omnes Sacerdotes ve-
lim, simul & omnes Missam au-
dientes, num, quando confes-
sionem facimus, verè, an verò
fictè dicamus, *mea culpa, mea*
maxima culpa. Si enim irriso-
riè

THESAURVS MISSAE. 135

riè fictèq; id agimus, & in peccatis tum præteritis tum præsentibus agnoscendis in tantum cõcutimus, vt Deo nos peccatores, velut per ludibriũ ac per speciem, fateamur; Deus quoq; nos irridebit, & tam grauius quidem, vt verecundia maxima suffundendi simus & opplendi. *Qui habitat in celis irridebit eos, & Dominus subsannabit eos in inferno iam positos.* Atque hinc per Isaiam huiusmodi irrisoribus hoc modo interminatur Isai. 33. *Va qui spernis, nõne & ipse sperneris? cùm fatigatus deseris contemnere, contemneris.* Deus n. qui Deus verax & sincerus est, non fert simulationẽ.

M 2 Sin

Sincerè ergo confessionem dic
& ex animo, tractim, & magno
pietatis sensu, verba non præci-
pitando, nec semipronuntiata
deuorando: & vbi perueneris
ad mea culpa, ex animo & verè
id dicito, & vt ore pronuntias,
sic corde senti; & videbis, culpa
te tua & maxima quidem, iustè
pœnam, eamq; infernalem pro-
meruisse; cum vel ob vnum dū-
taxat peccatum mortale, quod
in vita vniquam admisisti, fide
Catholica constet, eam te pro-
meruisse. Et vide, vt Deus, cul-
pas omnes tuas remittendo, eis-
que te soluendo, inferno te e-
duxerit, inque altaris sui gradi-
bus, & templo suo sancto te col-
loca-

THESAURVS MISSAE. 137
locarit. vide, ecquæ illa sit com-
mutatio, & eam agnosce ei que
totis seruire viribus allabora;
sic id agnouit Propheta Dauid,
cùm diceret Psal. 29. *Domine e-*
duxisti ab inferno animam meam,
saluasti me à descendantibus in la-
cum. Atque per hanc vèram re-
cognitionem firmum & solidũ
fecit Deo suo & Domino totã
vitã seruiendi propositum, dũ
Psal. 83. ait, *Confitebor tibi Domi-*
ne Deus meus in toto corde meo, &
glorificabo nomen tuum in aternũ.
Rationem porrò sancti huius
propositi & obligationis hanc
dat ibid. *Quia misericordia tua*
magna est super me, & emisisti ani-
mam meam ex inferno inferiori,

M 3 cùm

cùm ad eūdem peccata me mea
meritò condemnassent. Exa-
minemus hīc, quantum à parte
sua Deus optimus maximus
præstiterit, quò nos inferno e-
duceret, & videbimus quo hinc
sensu, & quo illinc amore &
gratitudine dicere nos oport-
teat: *Mea culpa, mea maxima cul-
pa.* Quod vt intelligatur me-
lius, fingamus nobis rem, quæ
nec vnquam vllibi accidit, nec
vnquã accidet, imò nec in men-
tem hominis videtur posse ca-
dere. Ponamus seruum quem-
piam, cùm proditoriè regem
interimere cogitasset, sclope-
tum in eum tribus quatuorque
glandibus instructum exonera-
uisse,

THESAVRVS MISSAE. 139
uisse, & ad mortem vsq; vulne-
rassè: regem verò tandè à plagis
perfectè sanatum. Interim ser-
uus malè sibi conscius, fuga si-
bi consulit & euadit: dum verò
in alienum regnum traijcit, ab
inimicis cõprehenditur, & ma-
lè habetur. Rex interim, cogni-
to serui illius casu & captiuita-
te, miserã eius præsentem mi-
seratus, armata manu eum libe-
rare connititur; hanc ergò ob
causam centum armatorũ mil-
lium exercitum terrã cõducit,
& quingentarũ nauium classem
mari instruit: hoc ille apparatus
in terrã descendit, in qua seruũ
captiuum detineri intellexerat,

M 4 vni-

vniuersam secum aulam & consiliarios trahens. Tandem ergo inimicos bello superas, seruum armatâ manu captiuitate eripit, inq; libertatem eum vindicans, non modo priorem illi offensam remittit, sed magnam insuper auri vim donat, quo reliquo vitæ tempore commodè & quietè viuat, idq; sine vlla sui commodi spe, sed ex sola bonitate & regia magnificentia, & amore quo seruum illum persequebatur. Tale quid nunquam apud homines visum fuit, nec vnquã eueniet, imò nec erit qui fieri id posse sibi persuadeat. Verum talis, imò maior bonitas & infinitior in Deo

THESAURVS MISSAE. 141

Deo reperitur. Quid enim facio ipse cum Deum offendo? vel ipse quid fecisti, dum illum exacerbasti? è cordis tui sclopeto puluere infernali, id est peccandi desiderijs, oppleto & oppilato, multoties venenatas in Iesum Christum glandes exonerasti. Quoties peccata illum & mea & tua impediuerunt; & couulnerarunt? & sanè, quæ manibus, pedibus & latere continet vulnera, scelera tua inflixerunt. Hinc Zacharias propheta, in spiritu Redemptorem vulneratum sibi proponens, interrogat Zach. 13. *Quæ sunt plagæ istæ, Domine, in medio manuum tuarum?* & respondet: *His plagatus*

M 5 sum

sum in domo eorum qui diligebant me. Nam reuera peccata nostra Christum Dominum cruci cōfixere; quod testatur Apostolus Rom. 4. *Traditus est propter delicta nostra.* Offensa in Deum commissa est; nam per peccatū reddimur dæmonis mancipia, & tormentis infernalibus obnoxij. Quid porrò Dei hīc amor agit & bonitas? Statuit primò nos tanta miseria educere; vt verò eadē nos eripiat, quidnam à parte sua agit? omnem suam impēdit potentiam, omnem sapiētiam, bonitatem omnem & clementiam. quas fecit expensas? expendit & impendit

THESAVRVS MISSAE. 143

dit in nostri liberalitatem & culparum, quas in Missæ confessione confitemur, ablationem; quidquid Redemptor noster Iesus Christus iam inde à primo incarnationis suæ momento ad vsque vltimum vitæ in cruce spiritum, dum dixit, *consummatum est*, sibi meritorum comparauit, id est, eius natiuitatem, circumcisionem, fugam in Aegyptum, eius triginta annis obedientiam tum sanctissimæ Virgini Mariæ, tum Iosepho nutritio, eius ieiunia, itinera, prædicationes, miracula, passionem, & mortem, & quod ab ea nobis in septem Sacra-

Sacra-

Sacramentis , & præfertim Sa-
cramento altaris relictum est,
pretium, vbi nobis dat, & quo-
tidie renouat, & quidem toties
tot tamq; diuersis locis, omnia
vitæ mortisque suæ beneficia
Quo dicto nihil amplius dicē-
dū restat; addamus tamē, omnia
etiam beneficia temporalia ad
salutem nostram ipsum dirige-
re, in primis omnem hierarchiā
Ecclesiasticā, Papæ, qui caput
est Episcoporum, Prælatorum,
Prædicatorum, Religiosorum,
omnia etiam Concilia, doctri-
nam & exemplum omniū San-
ctorum, & in cælum etiam as-
cendendo, ~~noſem Angelorum~~
choros; nam, vt dicit Apосто-

luc
cenden

THESAVRVS MISSAE. 145
cendendo, nouem Angelorum
choros; nam, vt dicit Apосто-
lus, *Omnes sunt administratorij
spiritus in ministerium missi propter
eos qui hereditatem capiunt salu-
tis.* Omnem hunc sumptum Do-
minus Deus à parte sua præstat,
vt ipse dumtaxat à peccatis tuis
soluaris quæ in Missæ principio
confiteris, dum dicis, *Mea cul-
pa, mea maxima culpa.* Qui fi-
dei aut viuæ considerationis ad
hocce videndum oculis caret,
neq; ille cæcè admodum Missam
dicere vel audire incipit: si ve-
rò Deus, quæ eius bonitas, lu-
cem ad videndum & cognoscē-
dum hoc concesserit, videat, ob-
secro, quo modo tali amori res-

N

pon-

146 SPIRITVALIS
pōdeat, quomodo talibus ac tā-
tis beneficijs grat' existat, qui-
bus obsequijs tam amplas & di-
uinas gratias persoluat, deniq;
quid ratio exigat vt pro tali
ipse Deo faciat, qui tanta ipsius
olim causa præstitit, quique
tanta ipsum miseria eripuit, &
& in altaris gradibus & templo
sancto suo constituit, spe data
etiam inde ad cœlos ipsum su-
stollendi, vt se deinde in per-
petuum potiatur? Hanc nostri
erga Deum obligationem pon-
deremus, & eam agnoscamus, si
reuera & ex animo dicimus,
Mea culpa, mea maxima culpa.
Si Deus potentia sua absoluta
Iudã hodie inferno extraheret,
postquam iam mille propè &

THESAURVS MISSAE. 147

sexcentis ignem illū tartareum
annis pertulit, & sacerdotalibus
vestibus indutū in altaris gra-
dibus ad mysteriū hoc celebrā-
dum statueret, auferendo ab eo
obstinationē qua modò labo-
rat, & bonam ei mentem & sa-
piētiam & libertatē qua resipi-
scat, concedendo, quin & diui-
nū & regale verbum suum ad-
dicendo, quo illi gratiam & ve-
niam polliceretur, si modò de-
lictū eum pœniteret, & assumi-
pturū se eū spōderet, vt aliquā-
do in S. Petri, Ioannis, Iaco-
bi, & reliquorum Apostolo-
rum, condiscipulorum olim
suorum societate se frueretur;
si modò quadraginta aut quin-

N

qua

quaginta annis in quodam Discalceatorum monasterio sibi seruiret, cilicio vestitus, pane & aqua toto illo tēpore victitans, & religiosis in culina in vilissimis ministerijs velut lixa seruiēs, & toto vitæ tempore clauastro non egrediens, & in tabulato duro dormitans, si vt dictum est, Iudas saperet, quo animo, quo amore, qua mentis gratitudine conditionem hanc admitteret; & quàm stultè e contra ageret, si Deo tergum obuerteret certissimo cum periculo in æternum permanendi, vbi modo est? Ceterum nō minor mihi Deo seruiendi, & ob gratiam, qua mihi delictorum veniam

THESAURVS MISSAE. 149

veniam indulget, gratum me illi exhibendi obligatio incumbit. Maius enim haud dubie est beneficium, Deum impediuisse ne ipse in tartarum rueret, quam me inde educere eo iam prolapsus; nam iam praecidit & praevortit annos, quibus in daemonum contubernio arderem. Hinc ergo colligat Missam & celebrans & audiens, quem sensum sibi verba illa, *mea culpa, mea maxima culpa* in corde causari debeant; ut saltem intensissimo quodam de peccatis suis dolore, & firmissimo illum post hac ob rem aliquam creatam non offendendi, eique omni diligentia seruiendi proposito, Christiani,

N 3

Stiani,

Christiani, & sacerdotis, & status sui
partes exactè implendo Deo
respondeat: sibi que persuadeat,
petere se hanc ob causam, B. Vir-
ginis & Sanctorum omnium in-
tercessionem, dū dicit, *Ideo pre-
cor Beatam Mariam semper Virge-
nem, beatum Michaelē Archān-
gelū, &c. orare pro me ad Dominū
Deum nostrum, vt diuina eius
maiestas gratiam mihi elargiri
dignetur, qua executioni mā-
dare queam bonum illud ipsi
seruendi propositū, quod mo-
dò habeo.* Hæc porro est Missæ
introductio; si verò is sit eius
introitus & vestibulum, quid
introrsum occurret, vbi omnes
diuitiæ cęlestes, vti suprà ca. 124

dicendum

THESAVRVS MISSAE. ISI
dictum est, repositæ sunt.

CAPVT XV.

DE MISSAE INTROI-
tu, & Kyrie eleeison.

EX eo quod superiori ca-
pite è Missæ confessione
nos elicere debere diximus, è
nostrarum scilicet culparum
confessione, è dolore & intimo
propter easdem sensus & ex ob-
ligatione qua Deo deuincti su-
mus, quòd eas nobis ipse remi-
serit, quin & ex obsequio quo
illi vicissim respondere debe-
mus; intelligem' quid nobis in
singulis Missæ partibus cogitá-
dum

N 4

dum